

2.

ΣΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ

(ὅταν ἔπαυσε νὰ διδάσκη σὰν Διευθύντρια στὸ Ἀνώτερο
Παρθεναγωγεῖο Λεμεσοῦ, γιὰ τὴν πῆρε τὸ ὄριο τῆς ἡλικίας).

Αἶς πραπίδεςσι σοφαῖς Μούσαις Φοῖβω τε θύουσα
ἄστει παρθενικαῖς τ' ὤπασε πόλλ' Ἑλένη
Αὐτόνομου. Στέφανον χρυσοῦ δέ τε καλὸν ἑταῖροι
ἠγήσαντο γέρας ἄξιον ἧς ἀρετῆς.

Μάϊος τοῦ 1938.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Μὲ τῇ βαθειᾷ σοφίᾳ τῆς, μὲ τέχνη καὶ μὲ χάρι,
στὴν πόλῃ καὶ στίς κωπελιᾶς πολλὰ ἔδωσε ἡ Ἑλένη
τοῦ Αὐτόνομου. Κι' ἓνα χρυσὸ οἱ συνάδελφοι στεφάνι
κι' ὁμορφο τῆς ἐχάρισαν, βραβεῖο τῆς ἀρετῆς τῆς.

